

N:o 65.

Ank. till Riksd. kansli den 29 april 1902, kl. 12 midd.

Memorial, med föranledande af kamrarnes skiljaktiga beslut angående Kongl. Maj:ts proposition om inrättande af en riksförsäkringsanstalt.

(R. A.)

Sedan Kongl. Maj:t i en till Riksdagen aflåten proposition (n:o 15) föreslagit Riksdagen att, med godkännande af de i statsrådsprotokollet öfver civilärenden för den 4 januari 1902 intagna förslag till aflöningsstat för en riksförsäkringsanstalt att gälla från och med år 1903 samt till vilkor för löneförmånernas åtnjutande, medgifva,

att från och med år 1903 till bestridande af aflöningarne till anstaltens tjänstemän och betjente må årligen användas ett belopp af 46,100 kronor;

att från och med sagda år må årligen användas till expenser för anstalten och arfvoden till arbetareförsäkringsrådets medlemmar förslagsvis 21,000 kronor, till bestridande af kostnaden för ortsbuden förslagsvis 25,000 kronor samt till ersättningar dels till postsparbanken för uppbörden af försäkringsavgifterna och utbetalningen af ersättningsbeloppen, dels till postsparbanksstyrelsen för försäkringsfondens förvaltning tillhopa förslagsvis 20,000 kronor eller tillsammans förslagsvis 66,000 kronor;

att derjemte under år 1902 må till bestridande af organisationskostnader för anstalten användas högst 37,400 kronor; samt

att de belopp, som sålunda användas äfvensom framdeles ifrågakommande pensioner till anstaltens tjänstemän och betjente må utgå från arbetareförsäkringsfondens intressemedel,

Bih. till Riksd. Prot. 1902. 4 Saml. 1 Afd. 42 Häft. (N:o 65.)

samt uti en inom Andra Kammaren af herr O. W. Redelius väckt motion (n:o 29) föreslagits, att denna Kongl. Maj:ts proposition icke måtte af Riksdagen för närvarande bifallas,

hade statsutskottet i sitt utlåtande n:o 35 hemställt,

att i anledning af Kongl. Maj:ts ifrågavarande proposition och utan afseende å den af herr Redelius i ämnet väckta motionen Riksdagen måtte, med afslag å framställningen om fastställande af aflöningsstat för en riksförsäkringsanstalt, medgifva:

a) att från och med år 1903 må till bestridande af aflöningar till riksförsäkringsanstaltens tjänstemän och betjente samt expenser vid densamma årligen användas förslagsvis 58,000 kronor, dock under vilkor, att anstaltens chef aflönas med högst 8,000 kronor samt att aflöningarna till en hvar af anstaltens två afdelningschefer och dess sekreterare icke utgå med högre belopp, än som motsvara aflöning för tjänsteman af andra graden vid statens centrala embetsverk;

b) att från och med sagda år må årligen användas till bestridande af kostnaden för ortsbuden förslagsvis 25,000 kronor;

c) att likaledes från och med år 1903 må till ersättningar åt postsparbanken för uppbörden af försäkringsavgifterna och utbetalningen af ersättningsbeloppen årligen användas förslagsvis 20,000 kronor;

d) att under år 1902 må till bestridande af organisationskostnader för anstalten användas högst 37,400 kronor; samt

e) att de belopp, som sålunda användas, må utgå från arbetareförsäkringsfondens intressemedel.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag har Första Kammaren bifallit hvad utskottet sålunda hemställt, hvaremot Andra Kammaren, med afslag å utskottets hemställan, bifallit en af herr D. Persson afgifven, vid utlåtandet fogad reservation, deruti yrkats,

att i anledning af Kongl. Maj:ts ifrågavarande proposition och utan afseende å den af herr Redelius i ämnet väckta motionen Riksdagen måtte, med afslag å framställningen om fastställande af aflöningsstat för en riksförsäkringsanstalt, medgifva:

a) att från och med år 1903 må till bestridande af aflöningar till riksförsäkringsanstaltens tjänstemän och betjente samt expenser vid densamma äfvensom arfvoden till arbetareförsäkringsrådets medlemmar årligen användas förslagsvis 59,500 kronor, dock under vilkor, att anstaltens chef aflönas med högst 8,000 kronor samt att aflöningarna till en hvar af anstaltens två afdelningschefer och dess sekreterare icke utgå med högre belopp, än som motsvara aflöning för tjänsteman af andra graden vid statens centrala embetsverk;

b) att från och med sagda år må årligen användas till bestridande af kostnaden för ortsombuden förslagsvis 25,000 kronor;

c) att likaledes från och med år 1903 må till ersättningar åt postsparbanken för uppbörderna af försäkringsavgifterna och utbetalningen af ersättningsbeloppen årligen användas förslagsvis 20,000 kronor;

d) att under år 1902 må till bestridande af organisationskostnader för anstalten användas högst 37,400 kronor; samt

e) att de belopp, som sålunda användas, må utgå från arbetareförsäkringsfondens intressemedel.

Kamrarnes beslut skilja sig följaktligen endast deruti, att, medan Första Kammaren medgifvit, att till bestridande af aflöningar till riksförsäkringsanstaltens tjänstemän och betjente samt expenser vid densamma må, under vissa vilkor, från och med år 1903 årligen användas förslagsvis 58,000 kronor, Andra Kammaren medgifvit, att till nyssnämnda ändamål äfvensom till arfvoden åt arbetareförsäkringsrådets medlemmar må, under samma vilkor, från och med år 1903 årligen användas förslagsvis 59,500 kronor.

För denna frågas afgörande medelst gemensam omröstning får utskottet föreslå följande voteringsproposition:

»Den, som, i likhet med Första Kammaren, vill, att Riksdagen medgifver, att från och med år 1903 må till bestridande af aflöningar till riksförsäkringsanstaltens tjänstemän och betjente samt expenser vid densamma årligen användas förslagsvis 58,000 kronor, dock under vilkor, att anstaltens chef aflönas med högst 8,000 kronor samt att aflöningarna till en hvar af anstaltens två afdelningschefer och dess sekreterare icke utgå med högre belopp, än som motsvara aflöning för tjänsteman af andra graden vid statens centrala embetsverk, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen, i likhet med Andra Kammaren, medgifvit, att från och med år 1903 må till bestridande af aflöningar till riksförsäkringsanstaltens tjänstemän och betjente samt expenser vid densamma äfvensom arfvoden till arbetareförsäkringsrådets medlemmar årligen användas förslagsvis 59,500 kronor, dock under vilkor, att anstaltens chef aflönas med högst

8,000 kronor samt att aflöningarna till en hvar af anstaltens två afdelningschefer och dess sekreterare icke utgå med högre belopp, än som motsvara aflöning för tjänsteman af andra graden vid statens centrala embetsverk.»

Stockholm den 29 April 1902.

På statsutskottets vägnar:

CHR. LUNDEBERG.
